

Annandag Jul gudstjänst med dop Umeå stads kyrka 20071226

Vilken kontrast det är mellan juldagen med all dess glädje över att Jesus Kristus, världens frälsare blivit född och annandagens gudstjänst som påminner oss om martyrerna. I går bar prästen den vita stolan, glädjens färg. I dag är det den röda färgen, blodets.

Historien berättar att Herodes blev vansinnig när han fick höra att ett konungabarn skulle ha fötts i Betlehem och han lät därför döda alla pojkar i Betlehem som var upp till två år gamla. Josef hade fått Herrens befallning att fly till Egypten, så Jesusbarnet klarade sig, men det blev en stor sorg i många hem i Betlehem över att mista sina barn.

Irritationen över barnen hörde vi också i evangeliet om Jesus och barnen. Det var Jesu egna lärjungar som irriterade sig över barn, som säkert förde oväsen omkring sig eller att de rent av sprang omkring och ville därför köra bort dem. Men då tillrättavisade Herren Jesus sina lärjungar och säger: Låt barnen komma till mig och hindra dem inte.

Men visst kan det vara så också i dag att man blir irriterad över att barnen stöjar. Själv har jag sju barn och vet hur det är. Men själv brukade jag tänka när de var små. Tack gode Gud för att de ändå kan röra sig.

Det fanns ett par föräldrar som fick uppleva att deras barn inte kunde röra sig. När andra barn brukade krypa och springa omkring, så låg deras barn förlamat. Episteltexten berättar om honom som hade varit lam alltifrån födseln och nu var 40 år gammal. Man hade burit honom till Jerusalems tempel för att tigga och få

lite pengar för det dagliga uppehållet. Så kommer Johannes och Petrus till den sköna porten där han låg och ser hans framsträckta hand. Då säger Petrus till honom: ”Silver och guld har jag inte, men vad jag har, det vill jag ge dig. I Nasarén Jesu Kristi namn: stig upp och gå.” Så sker det stora undret. Han som varit lam i 40 år får kraft i sina ben och kan resa sig upp och plötsligt skuttar han omkring i templet och tackar Gud för det stora under som skett. Överstepräster och skriftlärda blir vansinniga och tar Petrus och Johannes till förhör och försöker med alla medel att få dem att inte predika i namnet Jesu. Men Petrus är frimodig och säger att vi kan inte tåga med vad vi har sett och hört. Så får de en sträng varning innan de blir släppta. Den gången räckte det med en varning, värre blev det sen.

Vi ska i dag döpa en liten pojke som heter Daniel.

I gamla testamentet finns berättelserna om den judiska mannen Daniel. Israels land var ockuperat av det babylonska folket.

Kungen utvalde bland andra Daniel, till att bli ett redskap för sin administration. Daniel kom att få allt mer förtroende och det gjorde andra avundsjuka på honom. Till sist försökte de att sätta dit honom genom hans gudsfuktan. De fick konungen att utfärda en bestämmelse att den som tillber någon annan Gud än kejsarens avbild skulle kastas i lejongropen. Daniel var trogen den Gud som var hans och han bad i sin kammare tre gånger om dagen, trots det hot som vilade över honom. Hans fiender angav honom och följden blev att han blev kastad i lejongropen.

Där skedde det stora undret en Herrens ängel fanns vid hans sida och tillslöt lejonens gap. Jag är övertygad om att det var Jesus som fanns vid hans sida.

Den här lilla pojken Daniel kommer också att få ha Jesus vid sin sida under hela sitt liv. För Jesus lovade ju den som döps i Faderns och Sonens och den Helige Andens namn att vara med den döpte under alla dagar till tidens slut.